

РЕШЕНИЕ

№ 6611

гр. С, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА**

при участието на секретаря **ДИАНА Й. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА** Гражданско дело № 20221110148546 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са осъдителни иски по чл.49 ЗЗД, вр. чл.45, ал.1 ЗЗД от **Д. В. Д.** срещу **СО** за сумата от **15000 лева** /увеличен размер от първоначално предявен 12500 лева/ - частичен иск от обща претенция в размер на 30000 лева – претендирано обезщетение за неимуществени вреди от увреждане на здравето и за сумата **1888 лева** – обезщетение за имуществени вреди /разходи за лечение/, причинени от непозволено увреждане настъпило на 26.01.2022 г. ведно със **законната лихва** от датата на увреждането – 26.01.2022 г. до изплащане на вземанията.

Ищцата твърди, че на 26.01.2022 г., около 15 часа, бутайки детска количка с бебето ѝ и придружавана от съпруга ѝ, се движела по левия тротоар на ул. АМ №15 в посока от ул. „П. К. П“, непосредствено до заведение „БЯ“. Твърди, че поради изключително разбита и нагъната тротоарна настилка, стъпила накриво с десния си крак и паднала на земята. Вследствие стъпването накриво и падането получила травматични увреждания, изразяващи се във фрактура малеоли фибуларис крусис декстри на десния крак. На 27.01.2022 г. на ищцата била оказана медицинска помощ, като ѝ е извършена репозиция и фиксация RSOM сит 1/3 STP с имплант и проведена медикаментозна терапия. Вследствие получените травми ищцата преминала през възстановителен период, продължил повече от 6 месеца. Ищцата претърпяла тежко увреждане на здравето, което ѝ причинило значителни затруднения и дискомфорт, твърди, че трайно има ограничен обем на движенията и невъстановена подвижност. Поддържа, че състоянието ѝ наложило съпругът ѝ да ползва болничен, за да поеме грижите за детето им и да я подпомага. Поддържа, че преживяла силен стрес, неприятни емоции, напрежение. Претендира ответната община да носи

отговорност за обезщетяване на причинените ѝ неимуществени и имуществени вреди.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Оспорва към процесната дата тротоарната настилка на соченото място да е в твърдяното състояние Поддържа, че в случай че настилка е била в описаното състояние, ищцата е проявила небрежност, избирайки да премине точно оттам. Оспорва да са доказани претендираните от ищцата вреди. Сочи, че не е приложим Закона за пътищата. Навежда възражение за съпричиняване на вредите от ищцата със собственото ѝ поведение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства приема от фактическа страна следното:

От показанията на свидетеля М С. Д, съпруг на ищцата, се установява, че на 26.01.2022 г. заедно с ищцата се разхождали в гр. С, ж.к. СГ. При преминаване по левия тротоар на ул. АМ в посока към ул. К. П ищцата, която бутала детската количка с бебето им, стъпила накриво, политнала надясно и паднала. В участъка на инцидента тротоарът бил покрит с разбита, силно нагъната и под наклон настилка. Според свидетелят ищцата се спънала в скосяването в дупка на настилка и се подхлъзнала на наклона на разбития асфалт. Според свидетеля настилка в този район не се поддържа и дори към датата на разпита му /12.12.2023 г./ е в същото състояние, като потвърждава, че изглежда така, както на снимките, приложени към исковата молба. От показанията на свидетеля се установява, че с ищцата живеели близо до мястото на инцидента и той ѝ помогнал да се прибере, подпирайки я от едната ѝ страна. След като се прибрали той ѝ свалил обувката и видял, че има голям оток. Въпреки че кракът ѝ болял, ищцата не посетила болнично заведение същия ден, а сторила това на следващия ден, след като отокът се увеличил. Била приета в болница, където я оперирали и сложили имплант. В болницата ищцата била една седмица, а след изписването не можела да стъпва на крака, налагало се свидетелят да ѝ помага за всяко движение. Това положение продължило около два-три месеца, като се наложило ищцата да ползва проходилка. Свидетелят се грижел за нея и за детето им, Помагал ѝ да се къпе на стол, защото пазили крака от намокряне. Ищцата преживявала тежко невъзможността да се грижи за детето. Не можела да спортува, което довело до повишаване на телното ѝ и засилване на депресивното ѝ състояние. Около шестия месец след инцидента започнала да бъде по-уверена, но все още куцала, като не можела да го движи наляво-надясно. Наложило се втора операция за премахване на импланта, след която била дадена препоръка 1 месец да бъде с патерица, продължавала да не може да движи крака наляво-надясно и да го натоварва изцяло.

Установява се от Епикриза КП 217 от Ортопедична болница Витоша, че ищцата постъпила на 27.10.2022 г. в лечебното заведение и била изписана на 02.02.2022 г. От епикризата и от заключението на вещото лице по допуснатата СМЕ се установява, че контузията на ищцата е причинила счупване на малкия пищял на дясната подбедрица в долната му част в областта на глезената става /фрактура малеоли фибуларис крусис декстри/. Според вещото лице контузията е в причинно следствена връзка с инцидента. Проведеното лечение било правилно, като оперативната интервенция, която била извършена

се изразила в надлъжен разрез в областта на счупването, достигане до костта, наместване на счупените фрагменти в анатомичната им позиция и фиксирането им на мястото им с плака и винтове, затваряне на разреза послойно. Според вещото лице обичайния възстановителен период, при липса на усложнения, е около 3-4 месеца, като в случая болките са били интензивни през първите 20 дни след инцидента и в началото на третия месец, когато е започнало натоварването. Видно епикризата при изписване от болничното заведение на ищцата била предписана антикоагулантна Пилактика за 35 дни, прием на медикаменти вкл. антибиотик, съвет за походка с две патерици и постепенно натоварване на крайника

От заключението на вещото лице и от втора епикриза от Ортопедична болница Витоша се установява, че в хода на производството – на 11.10.2023 г. ищцата постъпила повторно в болничното заведение, отстранена била металната остеосинтеза и била изписана на 17.11.2023 г. с предписана антикоагулантна Пилактика за 35 дни, съвет за походка с две патерици за един месец и постепенно натоварване на крайника

От заключението на вещото лице се установява, че при извършен на 23.11.2023 г. личен преглед на ищцата е установил, че ищцата е налице запазен обем на движение в дясната глезена става при движение на ходилото нагоре-надолу и ограничен обем на движение в дясната глезена става при въртене на ходилото настрани, като последното е вследствие оперативната интервенция и има траен характер.

Представен е болничен лист, издаден на свидетеля за периода от 07.02.2022 г. до 20.02.2022 г., който съдът намира за неотносим към спора, тъй като неговото здравословно състояние и работоспособност в рамките на процесния период не са част от обстоятелствата, част от фактическия състав, пораждащ претендираните права.

От така събраните доказателства съдът намира за установено, че на 26.01.2022 г. в гр. С, ж.к. СГ при преминаване по левия тротоар на ул. АМ в посока към ул. К. П ищцата стъпила в неравност на настилката и паднала, като при падането получила счупване на малкия пищял на дясната подбедрица в долната му част в областта на глезената става. Увреждането било лекувано оперативно с болничен престой от 27.01.2022 г. до 02.02.2022 г., причинило интензивни болки за около 20 дни след инцидента и довело до затруднено придвижване на ищцата в продължение на повече от три месеца, като от 26.01.2022 г. за около 2-3 месеца ищцата имала нужда от чужда помощ за ежедневно битово обслужване и придвижване, а след това – трайно ограничаване в обема на движението наляво- на дясно на дясната глезена става, а повторната оперативна намеса за премахване на металната остеосинтеза наложила болничен престой 11.10.2023 г. до 17.10.2023 г. и едномесечен период на придвижване с патерици.

При така установената фактическа обстановка и след преценка твърденията и възразенията на страните съдът приема от правна страна следното:

Предявени са активно субективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 49 във връзка с чл. 45 от Закона за задълженията и договорите за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника. Фактическият състав на деликта е реализиран, когато са причинени вреди на пострадалия от противоправното и виновно поведение на лице, при или по повод изпълнение на работата му, поставена от възложителя.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл. 49 ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: 1) правоотношение по възлагане на работа, 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице - пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние, вреда - имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина), 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа - чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (арг. ППВС № 9/1966 г.). Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 ЗЗД), като в тежест на ответника е при оспорване да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на делинквента.

От събраните в производството доказателства се установява наличието на всички елементи от правопоараждащия правото на вземане за обезщетение фактически състав.

Съдът намира, че ищцата е претърпяла травматично увреждане в следствие на препъване и подхлъзване в несигнализирана и небезопасна неравност на настилка на левия тротоар на ул. АМ в посока към ул. К. П в гр. С, ж.к. СГ. От съвкупната преценка на събраните доказателства се установява наличието на описаното препятствие, изразено в неравност, нагънатост и нарушена повърхност на тротоарната настилка. Този извод е обоснован и логичен при отчитане свидетелските показания на свидетеля М Д, в чиято достоверност, въпреки близката връзка с ищцата, съдът няма основание да се съмнява с оглед липсата на доказателства, които да поставят изложените от свидетеля обстоятелства под съмнение или да водят до друг извод. Ц. Поради това и съдът кредитира напълно дадените от него показания, включително относно времето, мястото и причината за настъпване на инцидента.

Отговорността по чл. 49 ЗЗД следва да се ангажира, тъй като съгласно разпоредбите на чл. 5, чл. 8, чл. 19, ал. 1, чл. 31 и § 1, т. 1 и 4 от ПЗР на ЗП, чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗМСМА, задължение на съответната община е да поддържа общинската пътна мрежа, включително и прилежащите тротоари като част от обхвата на пътя, в състояние, отговарящо на изискванията за безопасно движение по тях, което означава и отстраняване на всяка настъпила неизправност на настилка, създаваща опасност за пешеходците. Съществуващата правна уредба регламентира преки задължения за общинската администрация във връзка с управлението, изграждането, и стопанисването на общинските пътища, както и срокове за тяхното изпълнение, като в случая ответникът не оспорва възникването в негова тежест на тези задължения именно за процесния участък от пътя. Не се установява от събраните доказателства тези задължения да са изпълнени. Наличието на небезопасна неравност на тротоарната настилка при обективна възможност същата да е отстранена или поне обозначена недвусмислено обосновава извод за допуснато именно бездействие на длъжностните лица, на които СО е възложила изпълнението на посочените по-горе задължения.

Бланкетното възражение на ответника за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата е недоказано, като за същото не са ангажирани доказателства от ответника и не се установява да е налице поведение на ищцата, което да е спомогнало за настъпване на увредата.

Въз основа на медицинските документи, заключението на СМЕ и свидетелските показания, съдът приема за доказано и претърпяването на неимуществени вреди в резултат от полученото увреждане – силни болки и страдания, които ищцата е изпитвала в първите двадесет дни и в периода на началото на трети месец при започване на натоварването съобразно заключението на вещото лице, което съдът кредитира с оглед притежаваните от него квалификация, знания, умения и опит. От показанията на св. Д се установява, че за периода от около 2-3 месеца след инцидента ищцата се нуждаела от чужда помощ при обслужването си от една страна, а от друга страна била възпрепятствана да полага грижи за детето им. Наложило се да се придвижва с помощни средства както в този период, така и при премахването на имлантите за още 1 месец. В периода от около 2-3 месеца след инцидента следвало да полага специални грижи за увредения крайник и да търпи съществени ограничения в ежедневието си в битов и социален план. В резултат на увреждането било причинено и трайно ограничаване движението на глезената става наляво-надясно. От показанията на свидетеля се установява, че ищцата изпитвала силно неразположение и интензивни негативни емоции и трудности в рамките на възстановителния период. Свидетелят пряко е възприел състоянието на ищцата и е имал непосредствени и постоянни впечатления от преживените битови трудности и психическото и физическото отражение, което травмата е оказала върху ищцата, поради което и се кредитират от настоящия състав като достоверен източник на данни от предмета на делото.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД размерът на обезщетението за неимуществени вреди трябва да е съобразен с обществения критерий за справедливост. Неимуществените вреди нямат парична оценка, поради което обезщетението за тях се определя по вътрешно убеждение от съда. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този аспект справедливостта по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителността и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение.

Всички тези обстоятелства, съобразени в тяхната съвкупност в случая съдът намира, че обосновават за справедливо и адекватно обезщетение на претърпените от ищцата неимуществени вреди в размер от 8000 лева., което не следва да бъде намалявано по направеното от ответника възражение за съпричиняване на основание чл.51, ал.2 ЗЗД. При определянето им съдът отчита възрастта на пострадалата /34 години към датата на увреждането/, характера и степента на увреждане /травма на глезената става на единия крайник/, начина и обстоятелствата, при които е получено /падане без да е налице въздействие върху личността на пострадалата от други лица/, последиците,

продължителността и степента на интензитет /трайно затруднение движението на единия крайник за срок повече от 3 месеца, необходимостта от повторна оперативна интервенция и трайно намален обем на движение на ставата/ и отражението в социално – битов план /невъзможността да полага грижи за детето си/.

Съдът намира, че не се установяват вреди, които да аргументират определяне на обезщетение в по-висок размер. Няма данни да са извършени допълнителни медицински интервенции по отношение причинената травма, освен двете операции, нито дали и какви специални рехабилитационни процедури са се наложили, респективно какво е било отражението им върху психическото състояние на ищцата и нейното ежедневие.

По тези съображения, предявеният иск следва да бъде уважен за сумата от 8000 лева и отхвърлен за разликата до пълния предявен размер от 15000 лева като неоснователен. Обезщетението следва да бъде присъдено ведно със законната лихва от датата на уреждането – 26.01.2022г. до окончателното изплащане, на основание чл.84, ал.3 ЗЗД.

По отношение претенцията за обезщетение за имуществени вреди

Ищцата претендира и установява извършването на разходи за лечение и помощни средства в размер на 1888 лева, от които в размер на сумата от 1660 лева за импланти, заплатена на 27.01.2022 г. на СБАЛОТ „Витоша“ ЕООД, сумата 170 лева – за ортези, заплатена на 27.01.2022 г. на „ОРТОТЕХ“ ООД, сумата 43 лева – заплатена на 27.01.2022 г. на Софармаци 38 ЕООД за патерица Thuasne и сумата от 75 лева – заплатена на 31.01.2022 г. на МЕДИ СИ ПЛОВДИВ ЕООД за проходилка. Посочените разходи са извършени непосредствено след инцидента и във връзка с наложената оперативна интервенция и последващото възстановяване на ищцата, наложило използване при походка на помощни средства, за което изрично е налице лекарско предписание, видно от представените епикризи. Поради това ищцата следва да бъде обезщетена пълен размер за претърпените имуществени вреди.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на спора ищцата на основание чл.78, ал.1 ГПК има право на разноски, съразмерно с уважената част от иска в размер на 571,17 лева от общо сторени 975,52 лева за държавна такса и за възнаграждение на вещо лице.

Ищцата е представлявана от адвокат, оказал ѝ безплатна адвокатска защита. Съгласно чл. 38, ал. 2 Закон за адвокатурата адвокатът, оказал безплатна адвокатска помощ на лицата по ал.1, има право на адвокатско възнаграждение в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2, като в този случай насрещната страна следва да бъде осъдена да го заплати. С оглед посоченото адвокатът, оказал безплатна адвокатска защита в производството, има право на адвокатско възнаграждение, изчислено на основание ал.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9.7.2004г. /редакция към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие – 15.08.2022 г./ в размер на 606,96 лева съразмерно на уважената част от иска.

Ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК в размер на 41,45 лева, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Воден от горното, Софийски районен съд, 118 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА СО, гр. С, ул. „М” № 33 да заплати на **Д. В. Д.** с ЕГН ***** и адрес: гр. С, ул. „П. АИ“ №9, ет. 3, ап. 19 на основание чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45, ал.1 ЗЗД сумата от **8000 лева** – обезщетение за неимуществени вреди от увреждане на здравето - счупване на малкия пищял на дясната подбедрица в долната му част в областта на глезената става /фрактура малеоли фибуларис крусис декстри/ и сумата **1888 лева** – обезщетение за имуществени вреди /разходи за лечение/, причинени от падане на 26.01.2022 г. вследствие стъпване в неравност на тротоара на ул. АМ в посока към ул. К. П в гр. С, ж.к. СГ ведно със **законната лихва** от датата на увреждането – 26.01.2022 г. до изплащане на вземанията, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния размер от 15000 лева - частичен иск от обща претенция в размер на 30000 лева.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК **СО**, гр. С, ул. „М” № 33 да заплати на **Д. В. Д.** с ЕГН ***** и адрес: гр. С, ул. „П. АИ“ №9, ет. 3, ап. 19, сумата **571,17 лева** – съдебни разноски, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал.2 Закон за адвокатурата **СО**, гр. С, ул. „М” № 33 да заплати на адвокат **В. В. М.** – АК П с личен номер ***** сумата от **606,96 лева** – адвокатско възнаграждение за оказана в производството безплатна адвокатска помощ и съдействие на **Д. В. Д.** съгласно Договор за правна помощ и съдействие от 15.08.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал.8 ГПК **Д. В. Д.** с ЕГН ***** и адрес: гр. С, ул. „П. АИ“ №9, ет. 3, ап. 19, да заплати на **СО**, гр. С, ул. „М” № 33, сумата **41,45 лева** – юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____